

Odling, urval och preparationer av spannmål för utställningen i Regina.

(Copyright av Herman Trelle.)

I förra artikeln behandlades frågan om bästa tillvägagångssättet vid tröskning av eventuella spannmålsprover för lantbruksutställningen i Regina. Här nedan följer några råd hur att på bästa sätt magasinera spannmålen.

För att uppnå de bästa resultaten och med minsta möjliga kostnad för arbetskraft kan man lämpligast uppdelat återstår att göra i fyra grupper. För det första bör man tillse att spannmålen är väl torr innan man samlar dem i en hög, för det andra bör man harpa densamma för att få ut de största och bäst utvecklade kornen, för det tredje välja den rätta tiden för "hand-plockning" och för det fjärde det slutliga arbetet med "setting" av provet.

Det är en naturlig process att alla sorters sädeslag krympa samman när de torra. När till exempel ett vetekorn under torkningstiden behåller sitt utseende såväl till färg som form kan man vara övertygad om att det är av allra bästa kvalitet. Såväl råg som korn bibehåller sällan den släta glatta ytan utan blir gärna vad man kan kalla skrynklig. Havren har samma egenskap som vetet den bibehåller sin ursprungliga färg och form under hela torkprocessen — om av god kvalitet. Arter skola hava ett ljust, glatt skal vilket även vid hård gnidning bibehåller sin glans. Om så ej är förhållandet utan skalet lossnar eller blir skrynkligt kan man vara övertygad om att behövt tid ej givits för mögning. Antingen har skörden gjorts för tidigt eller ock har vädret under skördetiden varit mindre gynnsamt.

Torknings- och hårdningsprocessen fortgår tills en naturlig motsvarighet finnes i kärnans och luftens väteinnehåll. Man bör göra sitt bästa för att i lagringsrummet bibehålla en någorlunda jämn temperatur. Och glöm ej att luften i Canadas förnämsta sädesproducerande provinser är vad man i dagligt tal kallar torr och ytterst förmånlig för spannmålets torkningsprocess men så snart temperaturen faller under fryspunkten eller luften blir fuktig måste man tillgripa artificiella medel för att skydda säden för vädrets inverkan. Detta kan alltid åstadkommas i en eller annan byggnad å vilken farm som helst, och man måste därför tänka på att placera sina spannmålsprover på sådan plats varest det på bästa sätt är skyddat för väta eller köld.

Efter flera års gjorda för-

sök har man kommit underfund med att den bästa temperaturen vid torkning av säden är den vanliga rumstemperaturen eller omkring 70 grader F. Kom ihåg att de till utställningen anmälda proven skola insändas i och för undersökning minst fem månader före utställningens början.

Vid insändning av utställningsproverna skall man av den s. k. storkorniga spannmålen fylla vanliga spannmålssäckar till hälften mer av andra sorter såsom timotej, klöver, m. m. endast fylla säckarna till en fjärdedel. Ställ säckarna vid sidan av varann — lägg dem ej ovanpå varann — och hölj över dem filter eller dylikt. Minst två gånger om dagen skall man flytta säckarna för att på så sätt ge luften fritt tillträde, lämpligt är att för varje gång vända säckarna. Före insändandet av prover bör man tömma ur säden och ännu en eller flera gånger harpa densamma.

I en senare artikel kommer att behandlas frågan om de olika spannmålsprovernas storlek.

Kräfta å fruktträd.

Kräfta på fruktträd orsakas av en svamp, Nectria ditissima. Såväl stam som äldre och yngre grenar kunna angripas. Svampen kommer in genom sårnader, som av olika anledningar uppstå på träden, och den sprider sig sedan koncentriskt från sår i kring ingångsstället, så att kräftsåret stundom till slut når runt om grenen. Ofta börjar den invid basen av en mindre gren. Denna torkar snart och dör och blir sittande kvar mitt i såret. Ytterkanterna av såret äro vanligen ojämna, krusiga och uppsvällda, på grund av att barken sprängts sönder av svampen och av att trädets friska vävnader å sin sida sökt göra motstånd och välla frisk bark över de angripna ställena. Vilket ej alltid lyckats. Ibland förmår trädet att sig själv värja sig mot svampen, och frisk bark växer med tiden över såret. Då bildas s. k. slutna kräfte. Denna är ofarlig. I öppna kräftsår förenas luften med hösten och förtvinnas i en vilaktig sporalstrande mycelievävnad, som senare, på vintern alstrar sporhus med förökningsdugliga sporer (frö).

Frostskador på barken äro de vanligaste ingångsställena för kräfts svampen, men även beskrningar, stötar och tramp med hårda skodon på grenarna, insektskador på barken och dylikt, som åstadkom-

mer sår, ger svampen tillfälle till mer eller mindre framgångsrika angrepp. Alla sorter äro emellertid ej lika mottagliga för angrepp. Degerrade, svältfödda, illa skötta träd samt sådana, som stå på kall och sur, illa dränerad jord, bli mera mottagliga för kräfte än sådana, som odlas under bättre betingelser.

Av betydelse är sålunda att bereda sina träd de bästa utvecklingsmöjligheter, som stå till buds och att välja för respektive lokaler härdiga och passande sorter. Alla sårnader, som uppstå på stam eller grenar, böra genast desinficieras genom bestrykning med trätjära, oljefärg eller sarsalva, som hindrar luft och svampsporer att tränga in i vävnaderna.

Kampen mot redan uppkomna kräftsår förlägges till vintern. Yngre kräftsadade grenar avskäras något under kräftsåret och snittytan bestrykes med tjära eller färg. Sår på stam och äldre grenar skrapas och skäras rena i kanterna intill frisk vävnad samt bestrykes omedelbart med o blandad karbolsalva eller karbolineum. Vid desinficeringen av sären ser man till att brännande vätskor ej strykas på frisk bark, utan endast på sårtyterna.

Gödslingen har säkert intet med uppkomsten av kräfte att skaffa. Mycket svårt angripna träd böra borttagas eller ympas om med motståndskraftigare sorter.

Utställningsnytt.

Till och med i "de torra distrikten" i Saskatchewan har man på många farmar i år erhållit den bästa skörd man kan önska. Bland många andra härvidlag, är mr. Hoy A. Meyers farm i Vancoy distriktet.

Mr. Myer kommer att delta i lantbruksutställningen med ett antal olika spannmålsprover såsom vete, (Marquis, Reward och Durum) korn, alfalfa och klöver. En annan farmare från samma distrikt, vilken även förbereder sig att delta i utställningen är mr. Arnie Olason.

I Australien pågår ett intensivt arbete med förberelser av iordningställandet av utställningsprover och kommer detta land med säkerhet att bli talrikt representerat.

Det underbara trädet.

När man hör talas om, vilket märkligt träd den ståtliga kokospalmen egentligen är, vilket utomordentligt gagn den gör människan på alla tänkbara områden, kan man verkligen med fullt skäl stryka under rubriken här ovan. Kokospalmen är säkerligen det mest användbara träd som finns på jorden. Allt är användbart, från bladen, knopparne, blommorna, grenarne, fibrerna, för att inte tala om de kostbara frukterna ja, ända till rötterna och de olika delarne inuti och utanpå frukterna — allt finner människan användning för.

Det finnes flera arter av detta träd, men den art det här är fråga om heter på latin Cocos nucifera och växer överallt i de heta zonerna. Trädet är för ekvatorialländernas invånare av den största betydelse och även för öv-

LAND SETTLEMENT SERVICE KOLONISATIONSHJÄLP.

Familjet och enskilda i Canada, som söka land för kolonisation kunna erhålla upplysningar och råd genom att tillskriva någon av följande organisation: Land Settlement Office, Department of Immigration, Commercial Building, Winnipeg. Canadian Pacific Railway, Colonisation Department, C. P. R. station, Winnipeg. Canadian National Railway, Colonisation Department, Room 100,

riga delar av mänskligheten genom den högst användbara olja, som dess frukter innehålla.

Det finns knappast ett mänskligt behov, som icke detta träd kan tillfredsställa. Rötterna innehålla ett stimulerande ämne och användes för beredning av en stark dryck, och av dess fibrer tillverkas korgar, mattor o. s. v. Veden av själva stammen, som utgör ett segt och kraftigt virke, kan användas till allt slags byggnadsvirke såsom sparrar och bjälkar. Den lämnar infödningen ypperliga master till hans kanot, rullar att draga upp kanoterna på, gärdsgårdar mot de vilda djuren kring hyddan och plantagen samt förser honom med bränsle att koka maten med.

De breda bladen kunna användas till tyger, skrämmar, korgar, säckar eller att täcka hustaken med. På Söderhavsoärne användas bladen i forna dagars hednatempel som romsarier eller böneräknare vid gudstjänsterna. De unga bladknopparne kunna användas att koka en smaklig soppa på, och i blommorna och yngre stamdelar finns en sockerhaltig saft, som genom jäsnings ger ett läskande vin och av vilken destilleras ett slags arrack. Även rent socker fås av denna palmsaft.

När trädet är ungt, säger en forskningsresande, ha bladens hinna ett silverliknande utseende, lika fint och glatt som japanskt papper. Smala remsor härav användas som härpydnader och taga sig charmant ut på flilekornas mörka lockar. På äldre träd liknar denna hinna grov bomullsvävnad. Den begagnas till för att svepa in matvaror i den, vid användning av maskin kraft 40 procent. Arbetsre betalda efter 22 cents pr. timma erhöles pr. 100 fot, 2 fot djupt \$1.58; 3 fot djupt \$3.30; 4 fot djupt \$5.74; 5 gendomligt nog samtidigt på fot djupt \$8.60. När maskinkraft användas blev kostnaden nästan densamma för ett 4 fots dike som ett 2 fots, men en hel kvart välsmakande vätska, som av olika folk kallas mjölk, vatten eller vin. Vätskan är klar och frisk som kallvatten och har en svag sylrig och dock sötaktig smak. Den bör drickas genast efter att frukten plockats från trädet. Dessutom är den vita massan en närande föda i fruktens alla utvecklingsstadier. Fullt mogen kan denna massa rostas och smakar inte minst då alldeles förträffligt.

Här ha redan nämnts om den ypperliga, matnyttiga olja som pressas ur den mogna frukten, men till och med askan av de brända bladen kan användas som bikarbonat och pottaska.

Plantering av tulpaner.

Tulpanen kan planteras och drivas såväl inomhus som på "friland", och kan man på en jordbävning förstört hela räkna blommor i förra fallet staden Pfizickszykchiszky i februari och i senare fallet Polen!

Plantering på "friland" te staden före jordbävning skall göras någon gång i ok-gen?"

tober månad, innan det fryser upp. Jorden skall vara väl gödslad och luckrad. Lökarna sättas fyra till fem tum djupt och med ett mellanrum av sex — åtta tum, de tidigare sorterna med, det kortast avståndet. I prärieprovinserna har det visat sig vara nödvändigt att täcka de planterade lökarna med ungefär sex tum hästgödsel för att de ej skola frostska under vintern. All gödsel skall dock tagas bort tidigt i april.

Man kan också när blomman fallit taga upp lökarna och plantera dem i lådor fyllda med sand och låta dem stå kvar därstädes tills alla blad torkat. Därefter tages de upp och förvaras under vintern på varm, torr och luftig plats.

Tulpaner som man ämnar "driva upp" inomhus bör man sätta i krukor under hösten och placera i en kall, mörk källare. Efter åtta — tio veckor kan man taga upp dem och placera dem i varmt rum och giva dem rikligt av vatten.

Kostnaden för dränering.

Jordbruksdepartementet har vid dränering av en ny försöksgård fört noggranna räkenskaper över kostnaderna. Dikningen utfördes delvis med maskinkraft och gjorde varje dike 14.5 tum brett samt upp till 4.5 fot djupt. Där varest marken var stenbunden eller större djup än 4.5 fot erfordrades maste arbetet utföras för hand. Man fann att själva dikningsarbetet drog den största kostnaden. För ett fullkomligt färdigt täckdike grävt för hand uppgick arbetslönen till 77 procent av hela kostnaden, vid användning av maskinkraft 40 procent. Arbetsre betalda efter 22 cents pr. timma erhöles pr. 100 fot, 2 fot djupt \$1.58; 3 fot djupt \$3.30; 4 fot djupt \$5.74; 5 gendomligt nog samtidigt på fot djupt \$8.60. När maskinkraft användas blev kostnaden nästan densamma för ett 4 fots dike som ett 2 fots, men en hel kvart välsmakande vätska, som av olika folk kallas mjölk, vatten eller vin. Vätskan är klar och frisk som kallvatten och har en svag sylrig och dock sötaktig smak. Den bör drickas genast efter att frukten plockats från trädet. Dessutom är den vita massan en närande föda i fruktens alla utvecklingsstadier. Fullt mogen kan denna massa rostas och smakar inte minst då alldeles förträffligt.

Arbetskostnaden pr. 100 fot i lös och stenfri mark uppgick till \$4.70, i hård och stenig mark däremot nådde den så högt som \$20.46.

Föreståndaren för byrån:— Jasá, Ja, det kan ju hända det, men det är så lätt avhjälpt. Vi ta helt enkelt ett nummer större.

Berättigad fråga.

"Tänk dig — här står att en jordbävning förstört hela räkna blommor i förra fallet staden Pfizickszykchiszky i februari och i senare fallet Polen!"

"Så ohyggligt! Och vad heter staden före jordbävning?"